

Карпатський національний університет імені Василя Стефаника
Факультет управління
Кафедра публічного управління та адміністрування

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на здобуття першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

на тему:

**«ОРГАНІЗАЦІЯ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ ІЗ ЗАСОБАМИ
МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ»**

Виконала: студентка 4 курсу, групи ПУА-41
спеціальності 281 «Публічне управління та
адміністрування» ОР «Бакалавр»

Хоменко Ольга Миколаївна

Керівник: доктор філософії (PhD), асистент
кафедри публічного управління та
адміністрування Драбчук Н.Ю.

Рецензент: к.е.н., доцент, доцент кафедри
обліку і оподаткування Максимів Ю.В

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ ІЗ ЗАСОБАМИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ.....	6
1.1. Сутність та значення взаємодії органів публічної влади із ЗМІ.....	6
1.2. Нормативно-правове забезпечення інформаційної діяльності органів влади.....	10
1.3. Теоретичні моделі та принципи організації комунікацій із медіа.....	14
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ОРГАНІЗАЦІЇ ВЗАЄМОДІЇ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ ІЗ ЗАСОБАМИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ.....	19
2.1. Організаційно-комунікаційна характеристика Івано-Франківської міської ради.....	19
2.2. Оцінювання існуючих форм та каналів взаємодії міської ради зі ЗМІ.....	25
2.3. Проблеми та бар'єри ефективної співпраці Івано-Франківської МР із медіа.....	30
РОЗДІЛ 3. НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ ІЗ ЗАСОБАМИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ.....	36
3.1. Напрями оптимізації комунікаційної політики Івано-Франківської міської ради.....	36
3.2. Використання сучасних цифрових інструментів у роботі органу публічної влади із ЗМІ.....	41
3.3. Розроблення антикризової моделі інформаційної взаємодії.....	46
ВИСНОВКИ.....	52
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	56

ВСТУП

У сучасних умовах трансформації системи публічного управління особливої ваги набуває питання ефективної комунікації органів публічної влади із суспільством. Засоби масової інформації виступають ключовим посередником між органами влади та громадянами, формуючи громадську думку, рівень довіри до управлінських рішень, а також забезпечуючи прозорість і підзвітність діяльності публічних інституцій. В умовах децентралізації, цифровізації управлінських процесів та зростання ролі місцевого самоврядування проблема налагодження результативної взаємодії органів публічної влади зі ЗМІ набуває особливої актуальності.

Посилення інформаційного впливу медіа, розвиток цифрових платформ, соціальних мереж і онлайн-журналістики суттєво змінюють традиційні підходи до комунікаційної політики органів влади. Неефективна взаємодія з медіа може призводити до інформаційних криз, викривлення управлінських рішень у суспільному сприйнятті, зниження довіри громадян та зростання соціальної напруги. Водночас налагоджена, системна та прозора співпраця із засобами масової інформації сприяє формуванню позитивного іміджу органів публічної влади, підвищенню рівня громадської підтримки управлінських ініціатив і залученню громадськості до процесів прийняття рішень.

Особливої уваги в цьому контексті потребує діяльність органів місцевого самоврядування, які безпосередньо взаємодіють із населенням територіальних громад. Івано-Франківська міська рада як орган публічної влади базового рівня здійснює активну інформаційну діяльність, використовуючи різноманітні канали комунікації зі ЗМІ та громадськістю. Водночас практика функціонування таких комунікацій засвідчує наявність низки організаційних, інформаційних та управлінських проблем, що потребують комплексного аналізу та вироблення обґрунтованих напрямів удосконалення.

Актуальність обраної теми зумовлена необхідністю підвищення ефективності комунікаційної політики органів публічної влади, адаптації

взаємодії зі ЗМІ до сучасних інформаційних викликів, а також потребою впровадження інноваційних та антикризових підходів у сфері публічних комунікацій. Дослідження організації взаємодії Івано-Франківської міської ради із засобами масової інформації дає змогу виявити практичні проблеми, оцінити результативність існуючих форм і каналів співпраці та запропонувати напрями їх удосконалення.

Метою бакалаврської роботи є дослідження теоретичних засад і практичних особливостей організації взаємодії органів публічної влади із засобами масової інформації та розроблення напрямів удосконалення комунікаційної політики Івано-Франківської міської ради.

Для досягнення поставленої мети у роботі передбачено вирішення таких завдань:

- розкрити сутність і значення взаємодії органів публічної влади із засобами масової інформації;

- проаналізувати нормативно-правові та теоретико-методологічні засади інформаційної діяльності органів влади;

- охарактеризувати організаційно-комунікаційну діяльність Івано-Франківської міської ради;

- оцінити існуючі форми та канали взаємодії міської ради зі ЗМІ;

- виявити основні проблеми та бар'єри ефективної співпраці органу публічної влади з медіа;

- обґрунтувати напрями оптимізації комунікаційної політики органу місцевого самоврядування;

- запропонувати використання сучасних цифрових та антикризових інструментів інформаційної взаємодії.

Об'єктом дослідження є система публічного управління на місцевому рівні.

Предметом дослідження є організаційні та управлінські механізми взаємодії органів публічної влади із засобами масової інформації.

У процесі дослідження використано загальнонаукові та спеціальні методи пізнання, зокрема аналіз і синтез, системний та структурно-функціональний

підходи, порівняльний аналіз, методи узагальнення, а також елементи якісного аналізу управлінської практики.

Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості використання сформульованих висновків і рекомендацій у діяльності органів місцевого самоврядування з метою вдосконалення взаємодії із засобами масової інформації та підвищення ефективності комунікаційної політики.

Бакалаврська робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел. У першому розділі розкрито теоретико-методологічні засади взаємодії органів публічної влади із засобами масової інформації. Другий розділ присвячено аналізу практики організації взаємодії Івано-Франківської міської ради зі ЗМІ. У третьому розділі обґрунтовано напрями удосконалення комунікаційної політики та запропоновано антикризову модель інформаційної взаємодії.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ ІЗ ЗАСОБАМИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ

1.1. Сутність та значення взаємодії органів публічної влади із ЗМІ

У сучасній теорії публічного управління взаємодія органів публічної влади із засобами масової інформації розглядається як важлива складова системи публічних комунікацій, що забезпечує обмін інформацією між владою та суспільством, формування громадської думки та підвищення рівня довіри громадян до управлінських рішень. Розвиток демократичних інститутів, посилення прозорості діяльності влади та зростання ролі громадянського суспільства зумовлюють необхідність системного наукового осмислення змісту та механізмів такої взаємодії.

У науковій літературі поняття взаємодії органів публічної влади зі ЗМІ трактується багатогранно. Так, О. В. Суший зазначає, що публічні комунікації є «цілеспрямованим процесом обміну інформацією між суб'єктами влади та суспільством з метою досягнення взаєморозуміння й узгодження інтересів» [1, с. 42]. У цьому контексті засоби масової інформації виступають ключовим каналом комунікації, який забезпечує донесення управлінських рішень до громадськості та зворотний зв'язок із населенням.

На думку О. Ю. Оболенського, взаємодія органів публічної влади зі ЗМІ є невід'ємним елементом демократичного врядування, оскільки сприяє відкритості, підзвітності та легітимності влади в очах громадян [2, с. 118]. Автор підкреслює, що через медіа відбувається інтерпретація управлінських дій, формування соціальних оцінок і суспільних очікувань, що безпосередньо впливає на ефективність публічного управління.

З позиції інституційного підходу взаємодія органів публічної влади із засобами масової інформації розглядається як стійка система формальних і

неформальних зв'язків між владними структурами та медіаінститутами. Як зазначає Н. Р. Нижник, «медіа виступають не лише ретранслятором інформації, а й активним учасником політико-управлінських процесів» [3, с. 67]. У цьому сенсі ЗМІ можуть виконувати як інформаційну, так і контрольну функцію щодо діяльності органів влади.

Важливим елементом теоретичного осмислення є визначення функцій взаємодії органів публічної влади зі ЗМІ. У наукових дослідженнях найчастіше виокремлюють такі функції:

1. Інформаційну, що полягає у поширенні офіційної, достовірної та суспільно значущої інформації.
2. Комунікативну, спрямовану на забезпечення діалогу між владою та громадянами.
3. Іміджеву, пов'язану з формуванням позитивного образу органів публічної влади.
4. Контрольну, яка реалізується через громадський нагляд за діяльністю владних інституцій [4, с. 91–92].

У наукових дослідженнях з публічного управління взаємодія органів публічної влади із засобами масової інформації розглядається як багатофункціональний процес, що охоплює не лише передавання інформації, а й формування комунікаційного простору, у межах якого відбувається узгодження інтересів влади та суспільства. Як зазначають вітчизняні науковці, ефективність публічного управління значною мірою залежить від того, наскільки системно та збалансовано реалізуються функції взаємодії органів влади зі ЗМІ [1, с. 43; 2, с. 120].

Засоби масової інформації у цьому контексті виступають не лише каналом поширення офіційних повідомлень, а й активним учасником управлінських процесів, здатним впливати на формування громадської думки, оцінку діяльності органів влади та рівень суспільної довіри. Саме тому наукове осмислення функцій взаємодії органів публічної влади із ЗМІ дає змогу виявити їх управлінське значення, визначити напрями підвищення ефективності

комунікаційної політики та мінімізувати ризики інформаційних дисбалансів [3, с. 68].

Узагальнення наукових підходів свідчить, що функції взаємодії органів публічної влади із засобами масової інформації формуються під впливом демократичних принципів відкритості, підзвітності та участі громадян у публічному управлінні. Вони відображають як інституційну роль медіа в системі публічного управління, так і практичні завдання органів влади щодо інформування, комунікації, формування іміджу та реагування на кризові ситуації [4, с. 91–92].

З метою систематизації теоретичних підходів та більш чіткого розкриття ролі засобів масової інформації у публічному управлінні доцільно узагальнити основні функції взаємодії органів публічної влади зі ЗМІ (табл. 1.1.)

Таблиця 1.1

Функції взаємодії органів публічної влади із засобами масової інформації

№	Функція	Зміст функції	Управлінське значення
1	Інформаційна	Забезпечує своєчасне, повне та достовірне інформування громадськості про діяльність органів публічної влади, прийняті рішення, програми та ініціативи	Сприяє прозорості діяльності влади та зниженню рівня інформаційної асиметрії
2	Комунікативна	Формує двосторонній зв'язок між владою та суспільством шляхом зворотного реагування на суспільні запити, критику та пропозиції	Підвищує якість управлінських рішень і рівень залучення громадян
3	Іміджева	Спрямована на формування позитивного образу органів публічної влади та їх посадових осіб у суспільній свідомості	Забезпечує легітимність влади та громадську підтримку управлінських дій
4	Контрольна	Реалізується через громадський та медіаконтроль за діяльністю органів влади	Сприяє підзвітності, відповідальності та дотриманню принципів доброго врядування

Продовження таблиці 1.1

5	Освітньо-роз'яснювальна	Полягає у поясненні змісту управлінських рішень, реформ і нормативних актів	Зменшує соціальну напругу та ризики викривленого сприйняття рішень
6	Антикризова	Забезпечує оперативне реагування на кризові ситуації, інформаційні атаки та резонансні події	Мінімізує репутаційні втрати та запобігає поширенню дезінформації

Джерело: узагальнено автором на основі [1, с. 44–46; 2, с. 119–121; 4, с. 91–93]

Наведені в таблиці 1.1 функції свідчать, що взаємодія органів публічної влади із засобами масової інформації має комплексний характер і не обмежується виключно інформуванням населення. Найбільш базовою є інформаційна функція, однак її реалізація без належної комунікативної складової не забезпечує повноцінного діалогу між владою та громадськістю.

Важливе управлінське значення має іміджева функція, оскільки саме через засоби масової інформації формується суспільне сприйняття ефективності та професійності органів публічної влади. Водночас посилення контрольної функції ЗМІ сприяє підвищенню рівня підзвітності владних інституцій та дотриманню принципів відкритості й законності.

Особливої актуальності в сучасних умовах набувають освітньо-роз'яснювальна та антикризова функції, що пов'язано з активним впровадженням реформ, цифровізацією управління та зростанням ризиків інформаційних загроз. Недостатня увага до цих функцій може призводити до соціальної напруги, поширення недостовірної інформації та втрати довіри до органів влади.

Таким чином, ефективна взаємодія органів публічної влади із засобами масової інформації повинна ґрунтуватися на збалансованій реалізації всіх функцій, що забезпечує цілісність комунікаційної політики та підвищує результативність публічного управління.

З історичної точки зору взаємодія влади та засобів масової інформації зазнала суттєвих трансформацій. Якщо в умовах адміністративно-командної системи ЗМІ переважно виконували функцію інструмента державної пропаганди, то в сучасному демократичному суспільстві вони перетворилися на самостійний інститут громадянського суспільства. Як зазначає В. А. Ребкало, перехід до відкритих форм комунікації зумовив необхідність переосмислення ролі медіа у системі публічного управління [5, с. 54].

Сучасні тенденції розвитку взаємодії органів публічної влади зі ЗМІ характеризуються активним використанням цифрових технологій, соціальних мереж та онлайн-платформ. Це суттєво розширює можливості комунікації, водночас ускладнюючи управління інформаційними потоками та підвищуючи ризики інформаційних криз. У зв'язку з цим науковці наголошують на необхідності переходу від епізодичних контактів зі ЗМІ до стратегічно вибудованої комунікаційної політики органів публічної влади [6, с. 103].

Отже, взаємодія органів публічної влади із засобами масової інформації є складним, багаторівневим процесом, що поєднує інформаційні, управлінські та соціальні аспекти. Її ефективність значною мірою визначає рівень прозорості влади, якість публічного управління та ступінь залучення громадськості до управлінських процесів, що зумовлює необхідність подальшого теоретичного й прикладного дослідження цього питання.

1.2. Нормативно-правове забезпечення інформаційної діяльності органів влади

Ефективна взаємодія органів публічної влади із засобами масової інформації неможлива без чітко сформованого нормативно-правового забезпечення, яке визначає правові засади інформаційної діяльності, регламентує порядок поширення інформації, гарантує відкритість влади та захист прав громадян на доступ до публічної інформації. У демократичній

державі нормативно-правове регулювання інформаційної сфери виступає одним із ключових механізмів забезпечення прозорості та підзвітності публічного управління.

Базовим нормативним актом, що закріплює інформаційні права та свободи, є Конституція України. У ній визначено право кожного на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань, а також право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію [1, с. 14]. Ці положення створюють конституційну основу для розвитку системи публічних комунікацій та взаємодії органів влади із засобами масової інформації.

Центральне місце у правовому регулюванні інформаційної діяльності органів публічної влади посідає Закон України «Про інформацію», який визначає основні принципи інформаційних відносин, види інформації, суб'єктів інформаційної діяльності та гарантії забезпечення права на інформацію [2, с. 21–23]. Закон закріплює обов'язок органів державної влади та органів місцевого самоврядування забезпечувати відкритість своєї діяльності та надавати суспільно значущу інформацію засобам масової інформації.

Важливим елементом нормативно-правового забезпечення взаємодії органів публічної влади зі ЗМІ є Закон України «Про доступ до публічної інформації». Він встановлює механізми реалізації права громадян на отримання інформації, що знаходиться у володінні органів влади, визначає строки та форми її надання, а також підстави для обмеження доступу [3, с. 37]. Реалізація положень цього закону значною мірою впливає на характер комунікації органів влади зі ЗМІ, оскільки журналісти виступають активними суб'єктами запитів на публічну інформацію.

Окрему групу нормативних актів становлять закони, що безпосередньо регламентують діяльність засобів масової інформації. Зокрема, Закон України «Про медіа» визначає правові засади функціонування медіа, їх взаємодії з органами влади, а також гарантії незалежності журналістської діяльності [4, с. 56–58]. У цьому контексті органи публічної влади зобов'язані

дотримуватися принципів рівного доступу медіа до інформації та недопущення дискримінації у сфері інформаційних відносин.

Нормативно-правове забезпечення інформаційної діяльності органів публічної влади також включає підзаконні акти, постанови Кабінету Міністрів України, розпорядження центральних органів виконавчої влади, а також локальні нормативні документи органів місцевого самоврядування. Саме на цьому рівні визначаються практичні механізми організації роботи пресслужб, порядок проведення брифінгів, пресконференцій, оприлюднення інформації на офіційних вебсайтах і в соціальних мережах [5, с. 89].

У наукових дослідженнях підкреслюється, що нормативно-правове регулювання інформаційної діяльності органів публічної влади має не лише регламентуючий, а й управлінський характер. Як зазначає О. В. Суший, правові норми у сфері публічних комунікацій виступають інструментом формування довіри між владою та суспільством, а також засобом попередження інформаційних конфліктів [6, с. 47].

Водночас сучасні виклики, пов'язані з цифровізацією управління, розвитком соціальних мереж та зростанням ролі онлайн-медіа, зумовлюють необхідність постійного оновлення нормативно-правової бази. Недостатня адаптація законодавства до нових форм комунікації може призводити до правових колізій, зниження ефективності взаємодії органів влади зі ЗМІ.

Нормативно-правове забезпечення інформаційної діяльності органів публічної влади формується як багаторівнева система правових актів, що регулюють інформаційні відносини, визначають права та обов'язки суб'єктів інформаційної діяльності, а також встановлюють механізми взаємодії органів влади із засобами масової інформації. У наукових дослідженнях наголошується, що саме чіткість і узгодженість правового регулювання інформаційної сфери створюють передумови для ефективної комунікації між владою та суспільством [2, с. 22; 6, с. 48].

Правові норми у сфері інформаційної діяльності визначають не лише порядок поширення та доступу до інформації, а й принципи відкритості,

підзвітності та відповідальності органів публічної влади. Вони формують інституційні рамки діяльності пресслужб, регламентують співпрацю з журналістами, а також встановлюють гарантії свободи слова і захисту професійної діяльності засобів масової інформації [3, с. 38; 4, с. 57].

З метою систематизації ключових нормативно-правових актів, що регулюють інформаційну діяльність органів публічної влади та їх взаємодію із засобами масової інформації, доцільно узагальнити їх у таблиці 1.2.

Таблиця 1.2

Нормативно-правове забезпечення інформаційної діяльності органів публічної влади

№	Нормативно-правовий акт	Сфера регулювання	Значення для взаємодії органів влади зі ЗМІ
1	Конституція України	Закріплює основоположні інформаційні права і свободи людини	Створює правову основу свободи слова та доступу до інформації
2	Закон України «Про інформацію»	Визначає принципи інформаційних відносин та види інформації	Регламентує обов'язок органів влади щодо відкритості інформації
3	Закон України «Про доступ до публічної інформації»	Встановлює механізми отримання інформації від органів влади	Забезпечує прозорість та підзвітність публічної влади
4	Закон України «Про медіа»	Регулює діяльність засобів масової інформації	Гарантує незалежність ЗМІ та рівний доступ до інформації
5	Підзаконні акти Кабінету Міністрів України	Конкретизують порядок інформаційної діяльності органів влади	Визначають практичні механізми взаємодії з медіа
6	Локальні нормативні акти органів місцевого самоврядування	Регламентують діяльність пресслужб та інформаційних підрозділів	Забезпечують адаптацію законодавства до місцевого рівня

Джерело: узагальнено автором на основі [1, с. 14; 2, с. 21–23; 3, с. 37–39; 4, с. 56–58]

Аналіз нормативно-правового забезпечення інформаційної діяльності органів публічної влади свідчить про наявність цілісної правової бази, що охоплює як конституційні гарантії інформаційних прав, так і спеціальні закони та підзаконні акти, спрямовані на регулювання взаємодії влади із засобами масової інформації. Така багаторівнева система дозволяє забезпечити правову визначеність у сфері публічних комунікацій.

Ключове значення для взаємодії органів влади зі ЗМІ мають норми, що регламентують доступ до публічної інформації та діяльність медіа. Вони створюють умови для реалізації принципів відкритості та підзвітності, водночас покладаючи на органи публічної влади обов'язок забезпечувати своєчасне та достовірне інформування суспільства.

Разом із тим значна роль належить підзаконним і локальним нормативним актам, які конкретизують загальні законодавчі положення з урахуванням особливостей діяльності окремих органів публічної влади. Саме на цьому рівні формується практичний механізм взаємодії зі ЗМІ, що безпосередньо впливає на ефективність комунікаційної політики органів місцевого самоврядування.

Таким чином, нормативно-правове забезпечення інформаційної діяльності органів публічної влади є фундаментальною основою їх взаємодії із засобами масової інформації. Воно визначає межі та механізми комунікації, забезпечує баланс між відкритістю влади та захистом інформаційних інтересів держави і громадян, а також створює умови для формування ефективної та відповідальної інформаційної політики.

1.3. Теоретичні моделі та принципи організації комунікацій із медіа

У теорії публічного управління організація комунікацій органів публічної влади із засобами масової інформації розглядається як системний процес, що ґрунтується на певних моделях і принципах взаємодії. Вибір моделі комунікації безпосередньо впливає на характер інформаційної політики органу влади,

ступінь відкритості управлінських процесів та рівень залучення громадськості до публічного врядування. У наукових дослідженнях підкреслюється, що неефективно вибудована комунікаційна модель може знижувати довіру до органів влади навіть за умови формальної відкритості інформації [6, с. 51].

Класичні теоретичні підходи до комунікації між владою та суспільством сформувалися під впливом загальної теорії комунікацій і теорії публічних зв'язків. Однією з найвідоміших є модель односторонньої комунікації, за якої органи влади передають інформацію суспільству без передбачення зворотного зв'язку. Такий підхід був характерний для адміністративно-ієрархічних систем управління, у яких засоби масової інформації виконували переважно інформативно-пропагандистську функцію [5, с. 56].

З розвитком демократичних інститутів і громадянського суспільства відбувся перехід до двосторонніх моделей комунікації, які передбачають активну взаємодію між владою, ЗМІ та громадянами. Як зазначає О. Ю. Оболенський, сучасні моделі публічних комунікацій орієнтовані на діалог, партнерство та спільне вироблення управлінських рішень [2, с. 122]. У цьому контексті засоби масової інформації розглядаються не як пасивні транслятори повідомлень, а як рівноправні учасники комунікаційного процесу.

Окреме місце у сучасній теорії займають мережеві та інтерактивні моделі комунікації, що сформувалися під впливом цифровізації та розвитку соціальних медіа. Вони передбачають багатоканальність інформаційних потоків, високу швидкість поширення інформації та постійну взаємодію між суб'єктами публічного управління. За таких умов органи публічної влади змушені переходити від реактивної до проактивної комунікаційної політики, що вимагає стратегічного планування інформаційної діяльності [4, с. 95].

Поряд із моделями комунікації важливе значення мають принципи організації взаємодії органів публічної влади зі ЗМІ. Принципи виступають нормативними орієнтирами, які визначають зміст, форми та межі комунікаційної діяльності [1, с. 46–47].

З метою узагальнення теоретичних підходів до моделей і принципів організації комунікацій органів публічної влади із засобами масової інформації доцільно систематизувати їх у таблиці 1.3.

Таблиця 1.3

**Теоретичні моделі та принципи організації комунікацій органів
публічної влади із засобами масової інформації**

№	Модель / принцип	Характеристика	Значення для публічного управління
1	Одностороння комунікаційна модель	Передбачає передавання інформації від органів влади до суспільства без зворотного зв'язку	Забезпечує інформування, але не формує діалог із громадськістю
2	Двостороння асиметрична модель	Враховує реакцію суспільства, але з домінуванням позиції влади	Дозволяє коригувати повідомлення, проте обмежує участь громадян
3	Двостороння симетрична модель	Орієнтована на діалог і врахування інтересів усіх сторін	Сприяє підвищенню довіри та якості управлінських рішень
4	Мережева (інтерактивна) модель	Базується на багатоканальній цифровій взаємодії	Забезпечує оперативність і залучення громадськості
5	Принцип відкритості	Гарантує доступність інформації про діяльність органів влади	Підвищує прозорість та підзвітність
6	Принцип достовірності	Передбачає поширення перевіреної та точної інформації	Запобігає поширенню дезінформації
7	Принцип оперативності	Забезпечує своєчасне реагування на інформаційні запити	Зменшує ризики інформаційних криз
8	Принцип відповідальності	Визначає відповідальність органів влади за зміст інформації	Формує довіру та легітимність влади

Джерело: узагальнено автором на основі [1, с. 45–47; 2, с. 121–123; 4, с. 94–96; 6, с. 52]

Систематизація теоретичних моделей та принципів організації комунікацій органів публічної влади із засобами масової інформації свідчить про еволюцію підходів до взаємодії влади та суспільства. Перехід від односторонніх моделей до двосторонніх і мережевих форм комунікації відображає загальні тенденції демократизації публічного управління та зростання ролі громадянської участі.

Найбільш результативною з точки зору сучасних управлінських підходів є двостороння симетрична та мережева моделі комунікації, які забезпечують не лише інформування, а й реальний діалог між органами влади, засобами масової інформації та громадянами. Саме ці моделі створюють умови для підвищення якості управлінських рішень і зменшення соціальної напруги.

Аналіз принципів організації комунікацій свідчить, що їх дотримання є обов'язковою умовою ефективної інформаційної діяльності органів публічної влади. Відкритість і достовірність інформації формують основу довіри до влади, тоді як оперативність і відповідальність дозволяють мінімізувати ризики інформаційних криз та репутаційних втрат.

Таким чином, поєднання сучасних комунікаційних моделей із дотриманням базових принципів організації взаємодії зі ЗМІ є необхідною передумовою формування ефективної комунікаційної політики органів публічної влади, що безпосередньо впливає на результативність публічного управління в цілому.

У першому розділі кваліфікаційної роботи здійснено теоретичне обґрунтування сутності, змісту та значення взаємодії органів публічної влади із засобами масової інформації як важливої складової системи публічного управління. Доведено, що комунікації між владою та суспільством відіграють ключову роль у забезпеченні відкритості, прозорості та підзвітності управлінських процесів, а також у формуванні громадської довіри до діяльності публічних інституцій.

У процесі аналізу понятійно-категорійного апарату встановлено, що взаємодія органів публічної влади зі ЗМІ має багатофункціональний характер і виходить за межі простого інформування населення. Вона охоплює

комунікативні, іміджеві, контрольні, освітньо-роз'яснювальні та антикризові аспекти, реалізація яких безпосередньо впливає на якість управлінських рішень і рівень залучення громадськості до процесів публічного врядування.

Дослідження нормативно-правового забезпечення інформаційної діяльності органів публічної влади дало змогу зробити висновок про наявність цілісної правової основи, що регламентує інформаційні відносини та взаємодію органів влади із засобами масової інформації. Встановлено, що ефективність реалізації правових норм значною мірою залежить від їх практичного застосування на рівні конкретних органів публічної влади та від узгодженості загальнодержавного і локального регулювання.

Аналіз теоретичних моделей і принципів організації комунікацій органів публічної влади зі ЗМІ засвідчив еволюцію підходів від односторонніх форм інформування до двосторонніх і мережевих моделей взаємодії. Обґрунтовано, що найбільш результативними в сучасних умовах є моделі, орієнтовані на діалог, партнерство та інтерактивну взаємодію, які поєднуються з дотриманням принципів відкритості, достовірності, оперативності та відповідальності.

Узагальнення результатів теоретичного аналізу дозволяє стверджувати, що ефективна взаємодія органів публічної влади із засобами масової інформації є необхідною передумовою формування якісної комунікаційної політики, підвищення ефективності публічного управління та забезпечення сталого розвитку демократичних процесів. Отримані теоретичні висновки створюють концептуальну основу для подальшого прикладного аналізу організації взаємодії Івано-Франківської міської ради із засобами масової інформації у другому розділі роботи.

РОЗДІЛ 2

АНАЛІЗ ОРГАНІЗАЦІЇ ВЗАЄМОДІЇ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ ІЗ ЗАСОБАМИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ

2.1. Організаційно-комунікаційна характеристика Івано-Франківської міської ради

Івано-Франківська міська рада є органом місцевого самоврядування, який здійснює управління розвитком територіальної громади міста та реалізує повноваження у сфері соціально-економічного, адміністративного та інформаційного забезпечення діяльності громади. Як обласний центр, Івано-Франківськ характеризується підвищеним рівнем суспільної уваги до діяльності органів влади, що зумовлює необхідність системної, відкритої та професійно організованої взаємодії міської ради із засобами масової інформації.

Відповідно до чинного законодавства органи місцевого самоврядування зобов'язані забезпечувати відкритість своєї діяльності, доступ до публічної інформації та належне інформування громадськості про прийняті управлінські рішення [1; 2; 3; 5]. Реалізація цих вимог на практиці формує основу комунікаційної політики Івано-Франківської міської ради та визначає основні напрями її взаємодії зі ЗМІ.

Організаційно інформаційна діяльність міської ради забезпечується через офіційний вебсайт, сторінки у соціальних мережах, а також роботу відповідних структурних підрозділів і посадових осіб, відповідальних за зв'язки з громадськістю та медіа. Офіційний вебресурс Івано-Франківської міської ради виступає базовим каналом поширення публічної інформації, де регулярно оприлюднюються рішення сесій міської ради, виконавчого комітету, розпорядження міського голови, оголошення, звіти та інші інформаційні матеріали [17].

Аналіз відкритих інформаційних ресурсів свідчить, що міська рада забезпечує системне оприлюднення нормативно-правових актів та управлінських рішень, що створює інформаційну базу для діяльності засобів масової інформації та сприяє підвищенню прозорості роботи органу місцевого самоврядування. Така практика відповідає сучасним підходам до публічних комунікацій, які передбачають регулярність, доступність та зрозумілість інформації для громадян і медіа [8; 10].

Важливою складовою взаємодії Івано-Франківської міської ради зі ЗМІ є практика розгляду та задоволення запитів на доступ до публічної інформації. Надання відповідей на інформаційні запити журналістів і громадян дозволяє не лише виконувати законодавчі вимоги, а й зменшувати ризики інформаційних конфліктів та поширення недостовірної інформації [3]. За узагальненими даними, строки надання відповідей у більшості випадків перебувають у межах, визначених законодавством, що свідчить про належний рівень організації інформаційної роботи.

Інформаційна взаємодія міської ради зі ЗМІ також реалізується через підготовку новинних повідомлень і пресрелізів, які висвітлюють діяльність органу місцевого самоврядування, реалізацію програм розвитку, соціальних ініціатив та управлінських рішень. Згідно з відкритими матеріалами за 2023–2025 роки, кількість таких публікацій залишається стабільно високою, що свідчить про системний характер інформаційного супроводження діяльності ради [17].

Окремої уваги потребує використання цифрових інструментів комунікації, зокрема соціальних мереж, які дедалі активніше застосовуються органами місцевого самоврядування для оперативного інформування громадськості. Разом із тим аналіз практики Івано-Франківської міської ради свідчить, що соціальні мережі поки що відіграють допоміжну роль у взаємодії зі ЗМІ, а основний інформаційний потік зосереджений на офіційному вебсайті органу влади [12; 16].

З метою узагальнення результатів аналізу організаційно-комунікаційної діяльності Івано-Франківської міської ради та її взаємодії із засобами масової інформації доцільно систематизувати ключові показники такої взаємодії, що наведено в таблиці 2.1.

Таблиця 2.1

Основні показники інформаційної взаємодії Івано-Франківської міської ради зі ЗМІ (2023–2025 рр.)

Показник	2023 р.	2024 р.	2025 р.*	Характеристика
Кількість оприлюднених рішень і розпоряджень	понад 150	понад 180	понад 140	Рішення сесій, виконкому, розпорядження
Кількість новин і пресрелізів	понад 600	понад 700	понад 450	Інформаційне супроводження діяльності
Кількість інформаційних запитів	45	52	38	Запити громадян і журналістів
Середній строк надання відповіді	3–5 днів	3–4 дні	3–4 дні	У межах законодавчих вимог
Основні канали комунікації	—	—	—	Офіційний сайт, соціальні мережі

* дані за 2025 р. наведено станом на III квартал

Джерело: узагальнено автором на основі офіційних інформаційних ресурсів Івано-Франківської міської ради [17]

Проведений аналіз свідчить, що Івано-Франківська міська рада здійснює загалом системну та регулярну інформаційну діяльність, спрямовану на забезпечення відкритості та доступності управлінських рішень для засобів масової інформації та громадськості. Збільшення кількості оприлюднених рішень і новинних повідомлень у 2024 році вказує на активізацію комунікаційної політики органу місцевого самоврядування.

Водночас середній строк реагування на інформаційні запити, хоча і відповідає законодавчим вимогам, демонструє потенціал для подальшого скорочення, що могло б підвищити рівень довіри з боку журналістської спільноти. Аналіз також показує, що основний акцент у взаємодії зі ЗМІ робиться на офіційний вебсайт, тоді як можливості соціальних мереж як інструменту оперативної та двосторонньої комунікації використовуються не повною мірою.

Отримані результати свідчать про наявність сформованої організаційної основи взаємодії Івано-Франківської міської ради зі ЗМІ, водночас виявляють окремі напрями для вдосконалення комунікаційної політики, що буде детально проаналізовано у наступних підрозділах другого розділу кваліфікаційної роботи.

Окрім базових показників інформаційної активності, важливим аспектом аналізу взаємодії Івано-Франківської міської ради із засобами масової інформації є оцінювання організаційних форм і каналів комунікації, які фактично використовуються органом місцевого самоврядування. Саме поєднання різних форм інформаційної взаємодії визначає ефективність донесення управлінських рішень до громадськості та формує загальне інформаційне середовище діяльності органу влади.

Практика діяльності Івано-Франківської міської ради свідчить, що взаємодія зі ЗМІ здійснюється як у плановому, так і в оперативному режимі. Планові форми комунікації включають регулярне оприлюднення рішень сесій, звітів про виконання програм розвитку, бюджетної інформації, а також публічних оголошень. Оперативні форми застосовуються у випадках виникнення соціально значущих подій, надзвичайних ситуацій або потреби термінового інформування населення, що відповідає сучасним підходам до кризових публічних комунікацій [7; 8].

Водночас аналіз змісту та структури інформаційних повідомлень свідчить, що основний акцент робиться на інформаційну функцію комунікацій, тоді як комунікативна та інтерактивна складові (зворотний зв'язок, публічне

обговорення, реакція на медіакритику) реалізуються менш системно. Це характерно для більшості органів місцевого самоврядування в Україні та пов'язано з домінуванням адміністративного підходу до інформування громадськості [6; 10].

Особливе значення для взаємодії зі ЗМІ має якість інформаційного контенту, що поширюється міською радою. Йдеться не лише про кількісні показники публікацій, а й про їх структурованість, зрозумілість, наявність пояснювальних матеріалів та аналітичних коментарів. Як свідчить аналіз відкритих матеріалів, більшість повідомлень Івано-Франківської міської ради має офіційно-інформативний характер і орієнтована насамперед на фіксацію управлінських рішень, а не на їх роз'яснення широкій аудиторії [17].

З метою поглиблення аналізу доцільно систематизувати основні форми та канали взаємодії Івано-Франківської міської ради із засобами масової інформації, що наведено в таблиці 2.2.

Таблиця 2.2

Форми та канали взаємодії Івано-Франківської міської ради із засобами масової інформації

Форма / канал взаємодії	Характеристика	Частота використання	Аналітична оцінка ефективності
Офіційний вебсайт міської ради	Публікація рішень, новин, оголошень, звітів	Постійно	Основний і найбільш системний канал
Пресрелізи та новинні повідомлення	Інформування ЗМІ про діяльність ради	Регулярно	Забезпечує охоплення традиційних медіа
Запити на публічну інформацію	Надання офіційних відповідей журналістам	За потреби	Сприяє прозорості, але є реактивним інструментом
Соціальні мережі	Оперативне інформування та анонсування	Нерегулярно	Потенціал використовується частково

Продовження таблиці 2.2

Публічні заходи, сесії, засідання	Пряме інформування через відкритість заходів	За графіком	Обмежений доступ для широкої аудиторії
Публічні звіти та презентації	Підсумкове інформування про діяльність	Періодично	Висока інформативність, низька інтерактивність

Джерело: узагальнено автором на основі аналізу офіційних матеріалів Івано-Франківської міської ради та теоретичних підходів до публічних комунікацій [7; 8; 10; 17]

Аналіз форм і каналів взаємодії Івано-Франківської міської ради зі ЗМІ свідчить про домінування традиційних, односторонніх форм комунікації, орієнтованих на інформування, а не на повноцінний діалог із медіа та громадськістю. Найбільш ефективним каналом залишається офіційний вебсайт, який виконує роль центрального інформаційного хабу органу місцевого самоврядування.

Разом із тим використання соціальних мереж і інтерактивних форматів комунікації має фрагментарний характер, що знижує можливості оперативного реагування на суспільні запити та інформаційні виклики. Обмежене застосування аналічних матеріалів і пояснювального контенту ускладнює сприйняття управлінських рішень широкою аудиторією та зменшує ефективність комунікаційної політики.

Виявлені особливості організації взаємодії зі ЗМІ дозволяють зробити висновок про необхідність переходу від переважно інформаційної моделі комунікації до більш інтерактивної та діалогової, що відповідатиме сучасним принципам публічного управління та вимогам цифрового суспільства.

Отже, Івано-Франківська міська рада має сформовану організаційну основу взаємодії із засобами масової інформації, що забезпечує виконання законодавчих вимог щодо відкритості та доступу до публічної інформації. Водночас аналіз практики комунікацій свідчить про наявність низки обмежень,

пов'язаних із недостатнім використанням інтерактивних каналів, переважанням офіційно-інформативного стилю та обмеженою орієнтацією на зворотний зв'язок.

Зазначені аспекти зумовлюють необхідність подальшого поглибленого аналізу форм і каналів взаємодії Івано-Франківської міської ради зі ЗМІ, а також виявлення проблем і бар'єрів ефективної співпраці

2.2. Оцінювання існуючих форм та каналів взаємодії міської ради зі ЗМІ

Ефективність взаємодії органів публічної влади із засобами масової інформації визначається не лише наявністю формальних каналів комунікації, а й якістю їх функціонування, регулярністю використання та здатністю забезпечувати зворотний зв'язок. У цьому контексті оцінювання існуючих форм і каналів взаємодії Івано-Франківської міської ради зі ЗМІ є необхідним етапом прикладного аналізу, що дозволяє виявити сильні та слабкі сторони комунікаційної політики органу місцевого самоврядування.

Для проведення оцінювання використано поєднання кількісного підходу та якісного аналізу, що відповідає сучасним методичним підходам до дослідження публічних комунікацій [7; 8; 10]. Кількісна оцінка ґрунтується на узагальненні показників інформаційної активності, тоді як якісний аналіз дозволяє оцінити зміст, системність та результативність використання окремих каналів взаємодії зі ЗМІ.

У сучасних умовах розвитку публічного управління ефективність взаємодії органів місцевого самоврядування із засобами масової інформації визначається не лише формальною наявністю інформаційних каналів, а насамперед результативністю їх функціонування, регулярністю використання та здатністю забезпечувати оперативне інформування й зворотний зв'язок із медіа та громадськістю. Як зазначається у наукових дослідженнях, саме

комплексне оцінювання каналів комунікації дозволяє виявити дисбаланси між інформаційною відкритістю органу влади та фактичною якістю публічних комунікацій [7; 8; 10].

Для обґрунтованого аналізу взаємодії Івано-Франківської міської ради зі засобами масової інформації у даному підрозділі застосовано кількісний підхід до оцінювання ефективності основних каналів комунікації. Такий підхід дає змогу формалізувати результати аналізу, порівняти різні форми взаємодії між собою та визначити найбільш і найменш результативні канали з точки зору регулярності використання, доступності інформації, оперативності реагування та наявності зворотного зв'язку [8; 10].

Використання бальної шкали дозволяє узагальнити результати спостережень і аналітичних оцінок у зручній для подальшого аналізу формі, а також створює передумови для виявлення пріоритетних напрямів удосконалення комунікаційної політики органу місцевого самоврядування. Результати кількісної оцінки ефективності каналів взаємодії Івано-Франківської міської ради зі ЗМІ узагальнено та систематизовано у таблиці 2.3, що слугує аналітичною основою для подальшого SWOT-аналізу та формулювання практичних висновків.

З метою формалізації оцінювання ефективності каналів взаємодії зі ЗМІ застосовано бальну шкалу (від 1 до 5 балів), де 1 – низький рівень ефективності, 5 – високий рівень. Оцінювання здійснено за такими критеріями: регулярність використання, доступність інформації, оперативність реагування та потенціал для зворотного зв'язку.

Таблиця 2.3

Кількісна оцінка ефективності каналів взаємодії Івано-Франківської міської ради зі ЗМІ

Канал взаємодії	Регулярність	Доступність	Оперативність	Зворотний зв'язок	Середній бал
Офіційний вебсайт	5	5	4	2	4,0
Пресрелізи та новини	4	4	4	2	3,5

Продовження таблиці 2.3

Запити на публічну інформацію	3	4	3	3	3,25
Соціальні мережі	3	4	4	4	3,75

Джерело: узагальнено автором на основі аналізу практики інформаційної діяльності Івано-Франківської міської ради та теоретичних підходів до оцінювання публічних комунікацій [7; 8; 10; 17]

Результати кількісної оцінки свідчать, що найбільш ефективним каналом взаємодії Івано-Франківської міської ради зі ЗМІ є офіційний вебсайт, який забезпечує високий рівень регулярності та доступності інформації. Водночас низький показник зворотного зв'язку свідчить про обмежені можливості інтерактивної комунікації.

Соціальні мережі демонструють відносно високий потенціал оперативності та зворотного зв'язку, однак нерегулярність використання знижує їх загальну ефективність. Публічні заходи та сесії, попри їх формальну відкритість, мають найнижчий середній бал через обмежену доступність і низьку оперативність інформування.

Для комплексної оцінки стану взаємодії зі ЗМІ доцільно застосувати SWOT-аналіз, який дозволяє систематизувати внутрішні та зовнішні чинники, що впливають на ефективність комунікаційної політики органу місцевого самоврядування.

Поглиблене оцінювання ефективності взаємодії органів публічної влади із засобами масової інформації потребує застосування методів, що дозволяють врахувати не лише кількісні показники інформаційної активності, а й якісні характеристики комунікаційної політики. У цьому контексті доцільним є використання SWOT-аналізу як інструменту стратегічного аналізу, який дає змогу комплексно оцінити внутрішні та зовнішні чинники, що впливають на організацію взаємодії органу місцевого самоврядування зі ЗМІ [7; 8; 10].

SWOT-аналіз дозволяє систематизувати сильні та слабкі сторони існуючої системи комунікацій, а також визначити можливості та загрози зовнішнього середовища, пов'язані з розвитком медіапростору, цифровізацією публічного

управління та зростанням суспільних очікувань щодо відкритості влади. Застосування цього методу у межах дослідження дає змогу узгодити результати кількісної оцінки каналів взаємодії зі ЗМІ з якісною характеристикою комунікаційної політики Івано-Франківської міської ради [8; 16].

Використання SWOT-аналізу у дослідженні взаємодії Івано-Франківської міської ради зі ЗМІ дозволяє виявити ключові проблемні зони та стратегічні резерви вдосконалення інформаційної діяльності органу місцевого самоврядування. Узагальнені результати аналізу внутрішніх і зовнішніх чинників взаємодії міської ради із засобами масової інформації наведено у рисунку 2.1

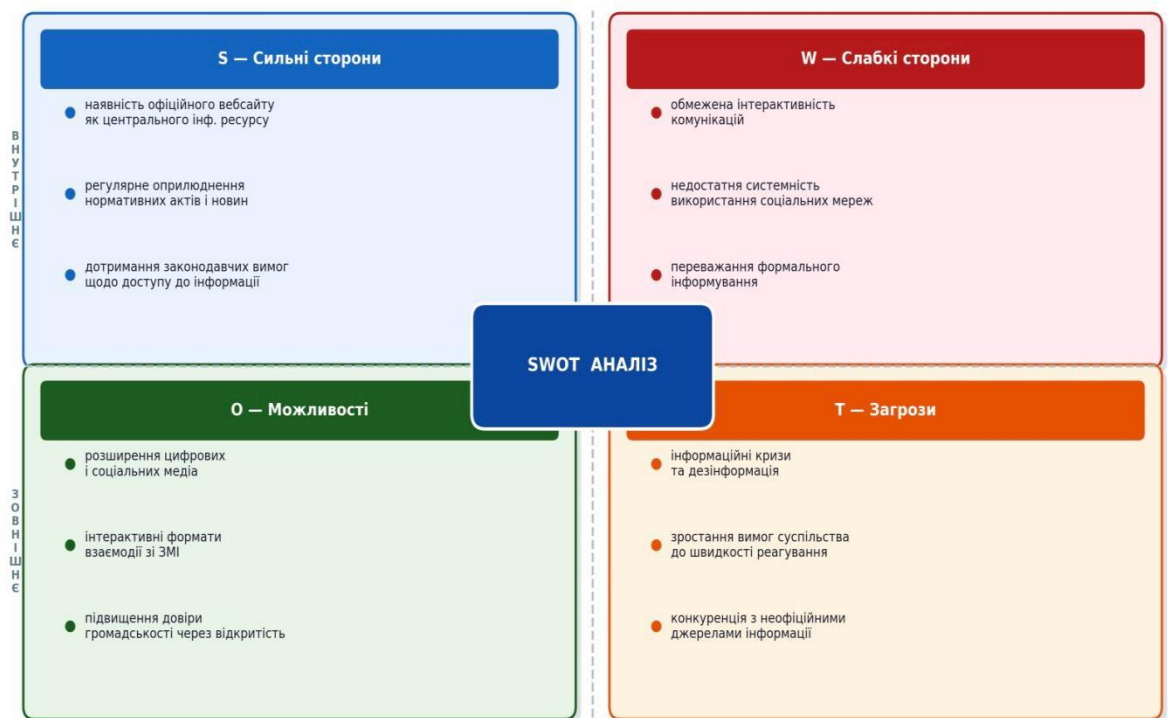

Рис. 2.1. SWOT-аналіз взаємодії Івано-Франківської міської ради зі ЗМІ

Джерело: узагальнено автором на основі аналізу практики діяльності Івано-Франківської міської ради та наукових підходів до публічних комунікацій [7; 8; 10; 16]

Проведене оцінювання показало, що система взаємодії Івано-Франківської міської ради зі ЗМІ загалом відповідає базовим вимогам відкритості та доступності інформації, проте має обмежену ефективність у частині

інтерактивності та зворотного зв'язку. Домінування односторонніх форм інформування знижує потенціал комунікаційної політики в умовах цифрового суспільства.

Результати кількісної оцінки та SWOT-аналізу свідчать про необхідність переходу до більш проактивної та діалогової моделі взаємодії зі ЗМІ, що передбачає активніше використання соціальних мереж, пояснювального контенту та інструментів оперативного реагування на інформаційні виклики.

Виявлені слабкі сторони та загрози створюють підґрунтя для формулювання проблем і бар'єрів ефективної співпраці Івано-Франківської міської ради із засобами масової інформації.

З метою поглиблення результатів стратегічного аналізу та їх наочного представлення основні чинники зовнішнього середовища, що визначають особливості взаємодії Івано-Франківської міської ради із засобами масової інформації, доцільно подати у вигляді структурної схеми PEST-аналізу наведеногоу рисунку 2.2. Такий підхід дає можливість узагальнити вплив політичних, економічних, соціальних і технологічних факторів на комунікаційну політику органу місцевого самоврядування та визначити зовнішні можливості й обмеження її подальшого вдосконалення.

Рис.2.2. PEST-аналіз зовнішнього середовища взаємодії Івано-Франківської міської ради зі ЗМІ.

Джерело: розроблено автором

Поданий рисунок узагальнює основні зовнішні чинники, що впливають на організацію взаємодії Івано-Франківської міської ради із засобами масової інформації, та дозволяє комплексно оцінити середовище реалізації її комунікаційної політики. Результати PEST-аналізу свідчать, що підвищення ефективності взаємодії зі ЗМІ потребує врахування не лише внутрішніх організаційних можливостей, а й впливу політичних, економічних, соціальних і технологічних факторів, які визначають зовнішні умови функціонування органу місцевого самоврядування.

2.3. Проблеми та бар'єри ефективної співпраці Івано-Франківської МР із медіа

В умовах становлення відкритого та підзвітного публічного управління особливого значення набуває якість взаємодії органів місцевого самоврядування із засобами масової інформації. Саме через медіа забезпечується донесення управлінських рішень до громадян, формується громадська думка, здійснюється громадський контроль та підтримується постійний комунікативний зв'язок між владою і територіальною громадою. Водночас динамічність інформаційного середовища, розвиток цифрових технологій, зростання вимог суспільства до прозорості та оперативності реагування зумовлюють виникнення нових викликів у сфері публічних комунікацій.

Практика функціонування органів місцевого самоврядування свідчить, що навіть за наявності налагоджених форм інформування громадськості залишаються певні організаційні, інформаційні та психологічні бар'єри, які ускладнюють формування ефективної партнерської моделі співпраці з медіа. З огляду на це доцільним є систематизація ключових проблем взаємодії Івано-Франківської міської ради із засобами масової інформації та визначення їх впливу на результативність комунікаційної політики.

Однією з ключових проблем є недостатня системність комунікаційної діяльності. Інформаційна взаємодія часто має реактивний характер і активізується переважно у відповідь на інформаційні запити або кризові ситуації. Відсутність довгострокової комунікаційної стратегії, чітко визначених цілей, цільових аудиторій та показників ефективності знижує результативність інформаційної роботи та ускладнює формування послідовного іміджу органу місцевого самоврядування.

Наступним бар'єром виступає обмеженість ресурсного забезпечення інформаційної діяльності, що проявляється у недостатній кількості фахівців з комунікацій, відсутності спеціалізації у сфері кризових комунікацій та цифрового контент-менеджменту, а також у технічних обмеженнях щодо оперативного виробництва якісного медіаконтенту.

Суттєвою проблемою є фрагментарність інформаційних потоків. Матеріали, підготовлені різними структурними підрозділами, не завжди уніфіковані за змістом, формою подання та часовими рамками оприлюднення. Це може призводити до неоднозначного трактування управлінських рішень і зниження довіри з боку журналістської спільноти.

Важливим бар'єром залишаються комунікативно-психологічні чинники, зокрема недостатній рівень взаємної довіри між представниками влади та медіа, сприйняття критики як конфлікту, а не як інструменту зворотного зв'язку, а також ризик упередженого висвітлення діяльності органу місцевого самоврядування.

Окрему групу проблем формують інформаційні ризики цифрового середовища: швидкість поширення неперевіраних даних, можливість маніпуляцій та дезінформації, складність контролю інформаційних потоків у соціальних мережах. За відсутності оперативного реагування такі фактори можуть негативно впливати на репутацію міської ради.

З метою узагальнення виявлених проблем та бар'єрів доцільно систематизувати їх у таблиці 2.4.

Таблиця 2.4

**Проблеми та бар'єри ефективної співпраці Івано-Франківської
міської ради із засобами масової інформації**

№	Група проблем	Прояви	Наслідки для комунікаційної політики
1	Стратегічно-організаційні	Відсутність комплексної комунікаційної стратегії, реактивний характер взаємодії	Непослідовність інформаційних повідомлень, складність формування стабільного іміджу
2	Ресурсні	Обмежена кількість фахівців, недостатня цифрова компетентність	Зниження оперативності та якості медіаконтенту
3	Інформаційно-технологічні	Фрагментарність інформації, слабка координація між підрозділами	Різноманітність управлінських рішень, інформаційні затримки
4	Комунікативні та психологічні	Низький рівень довіри, конфліктність сприйняття критики	Ускладнення діалогу та партнерської взаємодії
5	Цифрові ризики	Поширення дезінформації, швидкість негативного резонансу	Репутаційні втрати, зниження довіри громадян

Як видно з табл. 2.4, виявлені проблеми та бар'єри мають комплексний, взаємопов'язаний характер і охоплюють стратегічний, організаційний, ресурсний, психологічний та технологічний виміри комунікаційної діяльності. Це свідчить про те, що ефективність взаємодії Івано-Франківської міської ради із засобами масової інформації залежить не лише від окремих інструментів інформування, а від цілісності та узгодженості всієї системи публічних комунікацій.

Найбільш системоутворюючими є стратегічно-організаційні проблеми, оскільки саме вони визначають логіку, послідовність і передбачуваність інформаційної політики. За відсутності чітко сформульованої комунікаційної стратегії інформаційна діяльність набуває фрагментарного характеру, що ускладнює формування стабільного іміджу органу місцевого самоврядування та довгострокової довіри з боку громадськості й медіа.

Ресурсні обмеження посилюють зазначені недоліки, адже недостатній кадровий потенціал і обмежені технічні можливості знижують оперативність реагування на інформаційні виклики та не дозволяють повною мірою використовувати потенціал цифрових каналів комунікації. У сучасному медіасередовищі швидкість і якість інформаційного реагування є ключовими чинниками підтримання позитивного публічного іміджу.

Інформаційно-технологічні бар'єри, зокрема фрагментарність інформаційних потоків і слабка координація між структурними підрозділами, створюють ризики різночитань управлінських рішень та інформаційних затримок. Це може призводити до виникнення комунікаційних розривів між владою та журналістською спільнотою, а також формувати підґрунтя для поширення альтернативних, інколи недостовірних інтерпретацій подій.

Комунікативно-психологічні чинники та цифрові ризики мають особливо чутливий характер, оскільки безпосередньо впливають на рівень суспільної довіри. Низький рівень партнерської взаємодії та недостатнє сприйняття критики як елементу демократичного контролю можуть знижувати відкритість влади, тоді як поширення дезінформації у цифровому середовищі здатне швидко трансформувати локальні інформаційні інциденти у репутаційні кризи.

Отже, результати узагальнення, представлені в таблиці, дають підстави стверджувати, що подолання виявлених бар'єрів потребує комплексного підходу, спрямованого на стратегічне планування комунікацій, посилення кадрового потенціалу, удосконалення внутрішньої координації та впровадження сучасних інструментів управління інформаційними ризиками. Лише за умови системного вдосконалення всіх зазначених складових можливо забезпечити стабільну, прозору та результативну взаємодію органу місцевого самоврядування із засобами масової інформації.

У другому розділі кваліфікаційної роботи здійснено комплексний прикладний аналіз організації взаємодії Івано-Франківської міської ради із засобами масової інформації. Дослідження дозволило охарактеризувати організаційно-комунікаційні засади діяльності органу місцевого

самоврядування, оцінити існуючі форми та канали взаємодії зі ЗМІ, а також виявити ключові проблеми й бар'єри ефективної співпраці у сфері публічних комунікацій.

У процесі аналізу організаційно-комунікаційної характеристики встановлено, що Івано-Франківська міська рада має сформовану інституційну основу для здійснення інформаційної діяльності. Забезпечується регулярне оприлюднення нормативно-правових актів, рішень сесій та виконавчого комітету, новинних повідомлень і пресрелізів через офіційний вебсайт та інші інформаційні ресурси. Практика розгляду запитів на публічну інформацію загалом відповідає законодавчим вимогам, що свідчить про дотримання принципів відкритості та підзвітності.

Оцінювання форм і каналів взаємодії міської ради зі ЗМІ показало, що домінуючим каналом комунікації залишається офіційний вебсайт, який виконує функцію основного інформаційного ресурсу органу місцевого самоврядування. Разом із тим встановлено, що соціальні мережі та інтерактивні інструменти комунікації використовуються недостатньо системно, що обмежує можливості оперативного реагування та повноцінного зворотного зв'язку з журналістською спільнотою й громадськістю.

Застосування кількісної оцінки та SWOT-аналізу дозволило визначити сильні сторони комунікаційної діяльності (регулярність оприлюднення інформації, нормативна врегульованість, функціонування офіційних каналів) і виявити слабкі сторони, пов'язані з обмеженою інтерактивністю, фрагментарністю інформаційних потоків та переважанням односторонньої інформаційної моделі взаємодії. До зовнішніх загроз віднесено зростання інформаційних ризиків у цифровому середовищі, підвищення суспільних вимог до швидкості реагування та конкуренцію з неофіційними джерелами інформації.

У ході дослідження також встановлено, що на ефективність співпраці Івано-Франківської міської ради із засобами масової інформації впливають стратегічно-організаційні, ресурсні, інформаційно-технологічні та комунікативно-психологічні бар'єри. Відсутність комплексної комунікаційної

стратегії, обмеженість кадрового потенціалу у сфері публічних комунікацій, недостатня координація інформаційних потоків та обмежений розвиток інтерактивних форм взаємодії знижують результативність комунікаційної політики органу місцевого самоврядування.

Узагальнення результатів прикладного аналізу дозволяє зробити висновок, що система взаємодії Івано-Франківської міської ради зі ЗМІ в цілому відповідає базовим законодавчим вимогам щодо відкритості та доступу до публічної інформації, однак потребує подальшого вдосконалення з урахуванням сучасних тенденцій розвитку публічних комунікацій і цифрового середовища. Отримані результати створюють аналітичну основу для обґрунтування напрямів оптимізації комунікаційної політики та розроблення практичних рекомендацій щодо підвищення ефективності взаємодії органу місцевого самоврядування із засобами масової інформації у наступному розділі кваліфікаційної роботи.

РОЗДІЛ 3

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ ІВАНО- ФРАНКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ ІЗ ЗАСОБАМИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ

3.1. Напрями оптимізації комунікаційної політики Івано-Франківської міської ради

У сучасних умовах цифровізації публічного управління та зростання вимог суспільства до відкритості органів влади оптимізація комунікаційної політики органів місцевого самоврядування набуває стратегічного значення. Результати аналізу, проведеного у другому розділі, свідчать про наявність сформованої інформаційної основи діяльності Івано-Франківської міської ради, водночас виявлені проблеми та бар'єри зумовлюють необхідність удосконалення існуючої моделі взаємодії зі засобами масової інформації.

Оптимізація комунікаційної політики має здійснюватися комплексно та передбачати поєднання організаційних, стратегічних, технологічних і кадрових заходів, спрямованих на підвищення ефективності, системності та результативності інформаційної діяльності органу місцевого самоврядування.

Першочерговим напрямом оптимізації є розроблення та впровадження комплексної комунікаційної стратегії Івано-Франківської міської ради. Такий документ повинен визначати стратегічні цілі інформаційної політики, цільові аудиторії (журналісти, громадськість, представники бізнесу, громадські організації), ключові повідомлення, канали комунікації, механізми зворотного зв'язку та критерії оцінювання ефективності. Наявність чітко структурованої стратегії дозволить перейти від реактивної моделі інформування до проактивного управління інформаційними процесами.

Другим важливим напрямом є удосконалення організаційного забезпечення комунікаційної діяльності. Доцільним є посилення ролі

структурного підрозділу або відповідальних осіб за зв'язки з громадськістю шляхом чіткого розмежування функцій, визначення відповідальності за підготовку інформаційних матеріалів та координації інформаційних потоків між структурними підрозділами міської ради. Впровадження внутрішніх стандартів підготовки пресрелізів, інформаційних повідомлень і роз'яснювальних матеріалів сприятиме підвищенню якості та уніфікації інформаційного контенту.

Наступним напрямом оптимізації є розвиток інтерактивних форм взаємодії зі ЗМІ та громадськістю. Йдеться про розширення практики проведення брифінгів, онлайн-трансляцій, тематичних пресконференцій, а також активніше використання соціальних мереж як інструменту двосторонньої комунікації. Забезпечення системного зворотного зв'язку дозволить не лише оперативно реагувати на інформаційні запити, а й враховувати суспільні очікування при формуванні управлінських рішень.

Важливим напрямом є підвищення якості інформаційного контенту. Поряд із публікацією офіційних рішень доцільно збільшити частку пояснювальних, аналітичних та візуалізованих матеріалів, що полегшують сприйняття управлінських рішень широкою аудиторією. Використання інфографіки, коротких відеопояснень, тематичних дайджестів сприятиме підвищенню зрозумілості та доступності інформації.

Окремим напрямом оптимізації є впровадження елементів моніторингу та оцінювання ефективності комунікаційної політики. Доцільно здійснювати регулярний аналіз публікацій у місцевих і національних медіа, оцінювати тональність матеріалів, рівень охоплення аудиторії, активність у соціальних мережах. Запровадження системи ключових показників ефективності (KPI) дозволить об'єктивно оцінювати результативність комунікаційної діяльності та своєчасно коригувати її.

Не менш важливим є підвищення професійної компетентності посадових осіб у сфері публічних комунікацій. Організація навчань, тренінгів із кризових комунікацій, медіаграмотності, роботи із соціальними мережами та управління

репутаційними ризиками сприятиме формуванню сучасної управлінської культури комунікації та підвищенню готовності до реагування на інформаційні виклики.

З метою підвищення ефективності взаємодії Івано-Франківської міської ради із засобами масової інформації та усунення виявлених у другому розділі проблем доцільно систематизувати основні напрями оптимізації комунікаційної політики органу місцевого самоврядування. Комплексність підходу передбачає поєднання стратегічних, організаційних, технологічних і кадрових заходів, спрямованих на формування проактивної, відкритої та результативної моделі публічних комунікацій.

Таблиця 3.1

**Напрями оптимізації комунікаційної політики Івано-Франківської
міської ради**

№	Напрямок оптимізації	Зміст заходів	Очікуваний результат
1	Розроблення комунікаційної стратегії	Визначення цілей, цільових аудиторій, ключових повідомлень, каналів комунікації та показників ефективності	Перехід до системної та проактивної моделі взаємодії зі ЗМІ
2	Удосконалення організаційного забезпечення	Чітке розмежування функцій, координація інформаційних потоків, впровадження внутрішніх стандартів підготовки матеріалів	Підвищення якості та узгодженості інформаційного контенту
3	Розвиток інтерактивних каналів комунікації	Активніше використання соціальних мереж, онлайн-брифінгів, прямих ефірів, механізмів зворотного зв'язку	Посилення діалогу з медіа та громадськістю
4	Підвищення якості інформаційного контенту	Підготовка роз'яснювальних матеріалів, інфографіки, аналітичних оглядів, візуалізація даних	Зростання зрозумілості та доступності управлінських рішень

Продовження таблиці 3.1

5	Запровадження моніторингу ефективності	Аналіз медіапростору, оцінювання тональності публікацій, визначення KPI	Своєчасне коригування комунікаційної політики
6	Підвищення кваліфікації персоналу	Проведення тренінгів із кризових комунікацій, медіаграмотності, роботи з цифровими інструментами	Зміцнення професійної спроможності у сфері публічних комунікацій

Джерело: розроблено автором на основі результатів аналізу розділу 2.

Аналіз узагальнених у таблиці 3.1. напрямів свідчить, що оптимізація комунікаційної політики повинна мати стратегічний і довгостроковий характер. Ключовим є впровадження комплексної комунікаційної стратегії, яка забезпечить узгодженість інформаційних процесів і визначить чіткі орієнтири розвитку взаємодії зі ЗМІ. Не менш важливими є організаційні зміни та підвищення професійної компетентності працівників, що дозволить підвищити якість інформаційного контенту та оперативність реагування на інформаційні виклики.

Реалізація запропонованих напрямів оптимізації створить передумови для переходу Івано-Франківської міської ради до більш відкритої, інтерактивної та стратегічно зорієнтованої моделі комунікаційної політики, що відповідатиме сучасним принципам публічного управління та сприятиме зміцненню довіри громадськості до діяльності органу місцевого самоврядування.

З метою наочного узагальнення запропонованих у підрозділі напрямів удосконалення комунікаційної діяльності Івано-Франківської міської ради доцільно їх систематизувати у вигляді структурно-логічної схеми. Візуалізація дозволяє відобразити взаємозв'язок між ключовими елементами оптимізації комунікаційної політики та підкреслити їх комплексний характер.

На рис. 3.1 подано основні напрями оптимізації комунікаційної політики, що охоплюють стратегічний, організаційний, змістовий та аналітичний аспекти вдосконалення взаємодії із засобами масової інформації. Запропонована схема

відображає системність підходу та акцентує увагу на необхідності одночасної реалізації кількох взаємопов'язаних заходів для досягнення стійкого результату.

Рис. 3.1. Напрями оптимізації комунікаційної політики Івано-Франківської міської ради

Джерело: розроблено автором.

Таким чином, оптимізація комунікаційної політики Івано-Франківської міської ради має ґрунтуватися на стратегічному плануванні, удосконаленні організаційного забезпечення, розвитку інтерактивних форм взаємодії, підвищенні якості інформаційного контенту та впровадженні системи моніторингу ефективності. Реалізація запропонованих напрямів дозволить перейти до більш проактивної, діалогової та результативної моделі взаємодії із засобами масової інформації, що відповідатиме сучасним принципам публічного управління та сприятиме підвищенню рівня довіри громадян до органу місцевого самоврядування.

Водночас важливо забезпечити узгодженість комунікаційної політики із загальною стратегією розвитку територіальної громади, що сприятиме підвищенню її цілісності та ефективності. Необхідним є також врахування сучасних викликів інформаційного середовища, зокрема ризиків дезінформації

та зростання ролі цифрових платформ, що потребує гнучкого та адаптивного підходу до управління комунікаціями.

3.2. Використання сучасних цифрових інструментів у роботі органу публічної влади із ЗМІ

В умовах цифрової трансформації публічного управління впровадження сучасних інформаційно-комунікаційних технологій стає необхідною передумовою підвищення ефективності взаємодії органів місцевого самоврядування із засобами масової інформації. Результати проведеного у другому розділі аналізу засвідчили, що Івано-Франківська міська рада використовує базові цифрові канали комунікації, однак їх потенціал реалізується не повною мірою. Це зумовлює необхідність системного впровадження сучасних цифрових інструментів, орієнтованих на забезпечення оперативності, прозорості та інтерактивності інформаційної діяльності.

Одним із ключових напрямів є вдосконалення функціоналу офіційного вебсайту як центрального інформаційного ресурсу органу місцевого самоврядування. Доцільним є впровадження зручної системи пошуку та навігації, тематичної структуризації новин, інтерактивних розділів для журналістів (медіакіт, фотобанк, архів пресрелізів), а також адаптація контенту для мобільних пристроїв. Це дозволить підвищити доступність інформації та спростити роботу представників медіа з офіційними матеріалами.

Важливим інструментом цифрової комунікації є соціальні мережі, які забезпечують оперативне поширення інформації та можливість безпосереднього зворотного зв'язку. Розширення присутності міської ради у цифровому середовищі має передбачати регулярне оновлення контенту, використання візуалізованих матеріалів, відеоформатів, коротких пояснювальних повідомлень та інтерактивних опитувань. Системне використання соціальних платформ сприятиме формуванню більш відкритої та діалогової моделі взаємодії з журналістами й громадськістю.

Наступним напрямом є впровадження інструментів онлайн-трансляцій і цифрових брифінгів. Забезпечення прямого ефіру засідань, пресконференцій і публічних заходів дозволить підвищити рівень прозорості діяльності органу місцевого самоврядування та створить додаткові можливості для медіа отримувати актуальну інформацію в режимі реального часу. Збереження записів трансляцій у відкритому доступі сприятиме формуванню архіву цифрових матеріалів.

Доцільним є також використання систем електронного документообігу та цифрових платформ для обробки інформаційних запитів. Автоматизація процесів реєстрації та контролю строків виконання запитів журналістів підвищить оперативність реагування та зменшить ризик процедурних затримок. Впровадження електронних форм подання запитів та отримання відповідей сприятиме підвищенню зручності комунікації.

Окремої уваги потребує використання цифрових інструментів аналітики та моніторингу медіапростору. Застосування спеціалізованих програм для відстеження публікацій, аналізу тональності матеріалів і визначення рівня охоплення аудиторії дозволить об'єктивно оцінювати ефективність комунікаційної діяльності та своєчасно реагувати на інформаційні ризики. Такий підхід відповідає сучасним вимогам до стратегічного управління публічними комунікаціями.

В умовах зростання інформаційних загроз важливим є також впровадження елементів цифрової безпеки та кіберзахисту офіційних ресурсів. Забезпечення захисту вебсайту, сторінок у соціальних мережах і електронних каналів комунікації є необхідною умовою збереження довіри до офіційних джерел інформації та мінімізації ризиків дезінформації.

В умовах цифрової трансформації публічного управління впровадження сучасних інформаційно-комунікаційних технологій є важливою передумовою підвищення ефективності взаємодії органів місцевого самоврядування із засобами масової інформації. З огляду на результати аналізу, проведеного у другому розділі, доцільним є систематизувати основні цифрові інструменти, які

можуть бути використані Івано-Франківською міською радою для вдосконалення комунікаційної політики та підвищення рівня її результативності.

З метою узагальнення напрямів цифровізації взаємодії зі ЗМІ запропоновані інструменти систематизовано у таблиці 3.2.

Таблиця 3.2

**Сучасні цифрові інструменти у взаємодії органу місцевого
самоврядування із засобами масової інформації**

№	Цифровий інструмент	Характеристика використання	Очікуваний ефект
1	Офіційний вебсайт (розширений функціонал)	Структуризація новин, медіакіт для журналістів, фотобанк, адаптація для мобільних пристроїв	Підвищення доступності та зручності отримання інформації
2	Соціальні мережі	Регулярне оновлення контенту, відеоформати, інтерактивні опитування, оперативні повідомлення	Розвиток двосторонньої комунікації та підвищення оперативності
3	Онлайн-трансляції та цифрові брифінги	Прямі ефіри засідань, пресконференцій, архів відеозаписів	Підвищення прозорості та відкритості діяльності
4	Електронні сервіси для обробки інформаційних запитів	Автоматизована реєстрація, контроль строків виконання, електронні форми подання запитів	Скорочення часу реагування та підвищення якості зворотного зв'язку
5	Системи медіамоніторингу та аналітики	Аналіз тональності публікацій, відстеження інформаційних ризиків, оцінка охоплення аудиторії	Підвищення обґрунтованості управлінських рішень у сфері комунікацій
6	Засоби цифрової безпеки	Захист вебресурсів, сторінок у соціальних мережах, запобігання кібератакам	Мінімізація інформаційних загроз та збереження довіри до офіційних джерел

Джерело: розроблено автором на основі результатів аналізу розділу 2 та сучасних підходів до цифровізації публічних комунікацій.

Аналіз систематизованих у таблиці 3.2 сучасних цифрових інструментів свідчить, що їх упровадження формує основу переходу Івано-Франківської міської ради до інтегрованої цифрової моделі комунікаційної політики. Важливою перевагою запропонованих рішень є їх взаємодоповнюваність: кожен інструмент виконує окрему функцію, однак у комплексі вони забезпечують підвищення оперативності, прозорості та керованості інформаційних процесів.

Розширення функціоналу офіційного вебсайту виступає базовою умовою цифрової модернізації комунікацій, оскільки саме він є центральним джерелом офіційної інформації для журналістів і громадськості. Його структурна впорядкованість, зручна навігація та наявність спеціалізованих розділів для медіа сприятимуть підвищенню доступності інформації та зменшенню навантаження на працівників, відповідальних за обробку запитів.

Активізація роботи в соціальних мережах забезпечує розширення каналів поширення інформації та створює можливість для безпосереднього діалогу з аудиторією. Саме цей інструмент має найбільший потенціал для формування двосторонньої комунікації, що відповідає сучасним підходам до публічного управління. Разом із тим ефективність використання соціальних платформ залежить від регулярності оновлення контенту, його адаптації до форматів конкретної мережі та професійного адміністрування.

Впровадження онлайн-трансляцій і цифрових брифінгів дозволяє підвищити рівень відкритості діяльності органу місцевого самоврядування, забезпечуючи прямий доступ журналістів і громадян до інформації в режимі реального часу. Такий формат комунікації зменшує ризик викривлення інформації та сприяє формуванню позитивного іміджу міської ради як відкритої та прозорої інституції.

Автоматизація процесів обробки інформаційних запитів є важливим кроком у напрямі підвищення ефективності адміністративних процедур. Використання електронних сервісів дозволяє скоротити строки реагування,

мінімізувати людський фактор та забезпечити контроль за дотриманням законодавчих вимог щодо доступу до публічної інформації.

Особливого значення набуває застосування систем медіамоніторингу та цифрової аналітики. Саме ці інструменти створюють підґрунтя для прийняття обґрунтованих управлінських рішень у сфері комунікацій, дозволяють оцінювати ефективність інформаційної політики, визначати репутаційні ризики та коригувати стратегію взаємодії зі ЗМІ. Їх використання переводить комунікаційну діяльність з інтуїтивного рівня на аналітично обґрунтований.

Водночас упровадження цифрових інструментів потребує належного рівня кібербезпеки та захисту інформаційних ресурсів. Забезпечення технічної стабільності офіційних каналів комунікації є передумовою збереження довіри до них і мінімізації ризиків зовнішнього втручання чи поширення недостовірної інформації.

Таким чином, результати аналізу таблиці 3.2 підтверджують, що комплексне впровадження сучасних цифрових інструментів здатне суттєво підвищити ефективність взаємодії Івано-Франківської міської ради із засобами масової інформації. Цифровізація комунікацій виступає стратегічним напрямом модернізації публічного управління, що забезпечує інтеграцію відкритості, оперативності та аналітичності в єдину систему управління інформаційними процесами.

Таким чином, використання сучасних цифрових інструментів у роботі Івано-Франківської міської ради із засобами масової інформації повинно мати системний характер і поєднувати технічне вдосконалення інформаційних ресурсів, розвиток інтерактивних каналів комунікації, автоматизацію інформаційних процесів та впровадження цифрової аналітики. Реалізація запропонованих заходів сприятиме підвищенню оперативності, прозорості та результативності комунікаційної політики органу місцевого самоврядування, що відповідає сучасним принципам публічного управління та вимогам цифрового суспільства.

3.3. Розроблення антикризової моделі інформаційної взаємодії

В умовах зростання інформаційної динаміки, активного розвитку цифрових медіа та підвищеної чутливості суспільства до діяльності органів публічної влади питання антикризових комунікацій набуває особливої актуальності. Інформаційні кризи можуть виникати як унаслідок об'єктивних управлінських рішень, що викликають суспільний резонанс, так і через поширення неперевіраних або маніпулятивних повідомлень у медіапросторі. За відсутності чітко визначеного алгоритму реагування навіть незначний інформаційний привід здатний трансформуватися у масштабну репутаційну проблему.

Для органів місцевого самоврядування, які перебувають у постійному контакті з громадою та місцевими медіа, ефективне управління інформаційними ризиками є складовою забезпечення стабільності управлінських процесів і підтримання довіри громадян. Аналіз практики взаємодії Івано-Франківської міської ради із засобами масової інформації, проведений у попередніх розділах, засвідчив наявність окремих ризиків, пов'язаних із фрагментарністю комунікацій, недостатньою оперативністю реагування та відсутністю формалізованої системи антикризових дій.

У сучасних умовах антикризова інформаційна взаємодія не може обмежуватися ситуативними заходами або реагуванням постфактум. Вона повинна ґрунтуватися на принципах превентивності, системності, відкритості та відповідальності. Це передбачає постійний моніторинг інформаційного середовища, готовність до швидкого формування офіційної позиції, чіткий розподіл повноважень між структурними підрозділами та використання сучасних цифрових каналів комунікації.

Отже, розроблення антикризової моделі інформаційної взаємодії є необхідним елементом удосконалення комунікаційної політики Івано-Франківської міської ради. Така модель має забезпечити послідовність дій у кризових ситуаціях, мінімізувати інформаційні та репутаційні втрати, а також

сприяти збереженню довіри з боку журналістської спільноти та територіальної громади.

Практика публічного управління свідчить, що антикризова комунікація повинна мати не ситуативний, а системний характер. Вона має передбачати не лише реагування на вже сформовану кризову ситуацію, а й превентивні заходи, спрямовані на попередження інформаційних загроз. У цьому контексті важливим є формування чітко визначеного алгоритму дій, який забезпечить оперативність, узгодженість і послідовність інформаційної політики органу місцевого самоврядування.

З огляду на результати аналізу взаємодії Івано-Франківської міської ради із засобами масової інформації, проведеного у попередніх розділах, доцільним є розроблення комплексної антикризової моделі інформаційної взаємодії. Така модель повинна охоплювати етапи моніторингу інформаційного середовища, формування офіційної позиції, координації внутрішніх комунікацій, використання цифрових каналів та післякризового аналізу.

З метою систематизації ключових складових антикризової інформаційної взаємодії Івано-Франківської міської ради зі ЗМІ розроблену модель узагальнено у рисунку 3.1, який відображає логіку послідовних дій та очікувані результати її впровадження.

Рис. 3.1 Антикризова модель інформаційної взаємодії Івано-Франківської міської ради зі ЗМІ.

Джерело: розроблено автором

Після узагальнення основних етапів антикризової моделі інформаційної взаємодії доцільно більш детально розкрити зміст кожної її складової, що дозволяє конкретизувати механізми практичної реалізації запропонованих заходів.

Моніторинг інформаційного середовища повинен мати постійний і системний характер. Йдеться не лише про перегляд публікацій у традиційних засобах масової інформації, а й про регулярне відстеження соціальних мереж, локальних інформаційних платформ та онлайн-спільнот. Важливо забезпечити аналіз тональності матеріалів, частоти згадувань органу місцевого самоврядування та динаміки поширення інформації. Саме раннє виявлення негативних тенденцій дозволяє попередити розвиток кризової ситуації або мінімізувати її масштаби.

Оперативне інформування є центральним елементом антикризової комунікації. У разі виникнення резонансної події або поширення недостовірної інформації міська рада повинна швидко сформулювати офіційну позицію, підготувати чітке й аргументоване повідомлення та забезпечити його публічне оприлюднення через доступні канали комунікації. Важливо, щоб інформація була достовірною, узгодженою та зрозумілою для широкої аудиторії, оскільки саме затримка або невизначеність у коментарях часто стає причиною поглиблення інформаційної кризи.

Визначення відповідальних осіб передбачає закріплення функцій антикризового реагування за конкретними посадовими особами або структурними підрозділами. Наявність офіційного спікера, уповноваженого надавати коментарі, забезпечує послідовність і єдність інформаційної позиції органу влади. Одночасно доцільно визначити механізм внутрішньої взаємодії між підрозділами для швидкого збору та перевірки необхідної інформації.

Координація внутрішніх комунікацій має вирішальне значення для формування єдиного інформаційного повідомлення. У кризових умовах особливо важливо уникати суперечливих заяв або різночитань. Для цього необхідно забезпечити оперативний обмін інформацією між структурними

підрозділами, узгодження текстів офіційних повідомлень і чітке дотримання визначеного алгоритму погодження публічних заяв.

Використання цифрових каналів комунікації дозволяє значно розширити охоплення аудиторії та забезпечити швидкість поширення офіційної інформації. Офіційний вебсайт, соціальні мережі, онлайн-трансляції та електронні розсилки повинні використовуватися синхронно, що забезпечує максимальну доступність повідомлень для журналістів і громадськості. Важливо також враховувати специфіку кожного цифрового каналу та адаптувати формат подачі інформації до особливостей відповідної аудиторії.

Післякризовий аналіз є завершальним етапом антикризової моделі та спрямований на оцінювання ефективності реагування. Він передбачає аналіз причин виникнення кризової ситуації, оцінку своєчасності та якості інформаційних повідомлень, а також визначення можливих помилок у комунікаційному процесі. Результати такого аналізу повинні бути використані для вдосконалення внутрішніх регламентів і алгоритмів дій у майбутньому.

Отже, розроблена антикризова модель інформаційної взаємодії має комплексний характер і охоплює превентивні, оперативні та аналітичні заходи. Її впровадження дозволить Івано-Франківській міській раді підвищити рівень готовності до інформаційних викликів, забезпечити узгодженість комунікацій у кризових ситуаціях та мінімізувати репутаційні ризики.

Узагальнюючи результати підрозділу, слід зазначити, що ефективність антикризової інформаційної взаємодії залежить від системності моніторингу медіапростору, оперативності реагування, чіткого розподілу відповідальності та використання сучасних цифрових інструментів. Запропонована модель створює практичну основу для формування стійкої та професійно організованої комунікаційної політики органу місцевого самоврядування в умовах інформаційної нестабільності. Реалізація цих заходів сприятиме збереженню довіри громадськості, підвищенню прозорості діяльності міської ради та зміцненню її репутації у медіапросторі.

У третьому розділі кваліфікаційної роботи обґрунтовано напрями удосконалення взаємодії Івано-Франківської міської ради із засобами масової інформації з урахуванням результатів теоретичного аналізу та виявлених у другому розділі проблем і бар'єрів. Запропоновані заходи мають комплексний характер і спрямовані на формування системної, проактивної та стійкої моделі комунікаційної політики органу місцевого самоврядування.

Також було визначено стратегічні напрями оптимізації комунікаційної політики, серед яких ключове значення має розроблення комплексної комунікаційної стратегії, удосконалення організаційного забезпечення інформаційної діяльності, розвиток інтерактивних каналів взаємодії, підвищення якості інформаційного контенту та впровадження системи моніторингу ефективності. Обґрунтовано, що саме стратегічний підхід до управління комунікаціями дозволяє перейти від фрагментарної моделі інформування до цілісної системи публічних комунікацій.

Доведено доцільність активного використання сучасних цифрових інструментів у роботі органу публічної влади із засобами масової інформації. Встановлено, що розширення функціоналу офіційного вебсайту, системне використання соціальних мереж, впровадження онлайн-трансляцій, електронних сервісів обробки інформаційних запитів і цифрової аналітики створюють передумови для підвищення оперативності, прозорості та інтерактивності комунікаційної політики. Зазначено, що цифровізація комунікацій виступає важливим чинником адаптації органу місцевого самоврядування до сучасного інформаційного середовища.

Було розроблено антикризову модель інформаційної взаємодії, яка передбачає системний моніторинг медіапростору, оперативне формування офіційної позиції, чіткий розподіл відповідальності, координацію внутрішніх комунікацій, активне використання цифрових каналів та проведення післякризового аналізу. Обґрунтовано, що впровадження такої моделі сприятиме підвищенню стійкості комунікаційної політики до інформаційних викликів і мінімізації репутаційних ризиків.

Узагальнення результатів розділу дозволяє зробити висновок, що підвищення ефективності взаємодії Івано-Франківської міської ради із засобами масової інформації можливе лише за умови поєднання стратегічного планування, організаційного вдосконалення, цифровізації комунікацій та впровадження антикризових механізмів. Реалізація запропонованих рекомендацій сприятиме формуванню відкритої, прозорої та результативної комунікаційної політики органу місцевого самоврядування, зміцненню довіри громадськості та підвищенню якості публічного управління в цілому.

ВИСНОВКИ

У кваліфікаційній роботі здійснено комплексне теоретико-прикладне дослідження організації взаємодії органів публічної влади із засобами масової інформації на прикладі Івано-Франківської міської ради. Актуальність обраної теми зумовлена зростанням ролі публічних комунікацій у системі місцевого самоврядування, необхідністю підвищення рівня відкритості та підзвітності влади, а також впливом цифрових трансформацій на характер інформаційної взаємодії між владою, медіа та громадськістю. У ході виконання роботи досягнуто поставленої мети та послідовно вирішено визначені завдання дослідження.

У першому розділі роботи розкрито теоретико-методологічні засади взаємодії органів публічної влади із засобами масової інформації. Узагальнення наукових підходів дозволило встановити, що взаємодія влади зі ЗМІ є невід'ємною складовою системи публічного управління, яка забезпечує інформаційний обмін, формування громадської думки, реалізацію принципів відкритості та підзвітності. Доведено, що сучасна модель публічних комунікацій має базуватися на двосторонній симетричній взаємодії, що передбачає не лише інформування, а й діалог та врахування суспільних інтересів. Проаналізовано функції взаємодії органів влади зі ЗМІ та встановлено їх комплексний характер: інформаційна, комунікативна, іміджева, контрольна, освітньо-роз'яснювальна та антикризова функції формують цілісну систему публічних комунікацій.

У межах теоретичного аналізу досліджено нормативно-правове забезпечення інформаційної діяльності органів публічної влади. Встановлено, що чинне законодавство України створює достатню правову основу для реалізації принципів доступу до публічної інформації, свободи слова та незалежності медіа. Водночас зроблено висновок, що формальна наявність правових норм не гарантує високої якості комунікацій, оскільки ефективність взаємодії значною мірою залежить від рівня організаційної культури,

професійної підготовки кадрів та стратегічного підходу до управління інформаційними процесами.

У другому розділі здійснено прикладний аналіз організації взаємодії Івано-Франківської міської ради із засобами масової інформації. Охарактеризовано організаційно-комунікаційні засади діяльності міської ради та встановлено, що інформаційна діяльність має системний характер і забезпечує виконання законодавчих вимог щодо відкритості та доступу до публічної інформації. Основним каналом комунікації визначено офіційний вебсайт, який виконує функцію центрального інформаційного ресурсу.

Разом із тим кількісна оцінка ефективності каналів взаємодії та проведений SWOT-аналіз дозволили виявити низку проблемних аспектів. Серед них – переважання односторонньої інформаційної моделі, обмежене використання інтерактивних інструментів, недостатня системність застосування соціальних мереж, фрагментарність інформаційних потоків та відсутність комплексної комунікаційної стратегії. Виявлено також ризики, пов'язані з інформаційними викликами цифрового середовища, зокрема можливістю поширення дезінформації та формування негативного інформаційного резонансу.

У підрозділі, присвяченому проблемам і бар'єрам ефективної співпраці, встановлено, що ключовими чинниками, які стримують розвиток комунікаційної політики, є стратегічно-організаційні недоліки, обмеженість ресурсного забезпечення, недостатня інтерактивність та наявність комунікативно-психологічних бар'єрів. Узагальнення результатів аналізу дозволило зробити висновок про необхідність переходу до більш проактивної, стратегічно орієнтованої та цифрово інтегрованої моделі взаємодії зі ЗМІ.

У третьому розділі роботи розроблено та обґрунтовано напрями удосконалення комунікаційної політики Івано-Франківської міської ради. Запропоновано впровадження комплексної комунікаційної стратегії, що визначатиме цілі, аудиторії, ключові повідомлення, канали взаємодії та показники ефективності. Обґрунтовано необхідність удосконалення

організаційного забезпечення інформаційної діяльності, зокрема шляхом чіткішого розподілу функцій, координації інформаційних потоків та впровадження внутрішніх стандартів підготовки матеріалів.

Особливу увагу приділено використанню сучасних цифрових інструментів. Доведено, що розширення функціоналу офіційного вебсайту, системне використання соціальних мереж, впровадження онлайн-трансляцій, електронних сервісів обробки запитів та цифрової аналітики створюють умови для підвищення оперативності, прозорості та інтерактивності комунікаційної політики. Встановлено, що цифровізація комунікацій є не лише технічним, а й стратегічним напрямом модернізації діяльності органу місцевого самоврядування.

У межах роботи також розроблено антикризову модель інформаційної взаємодії, яка передбачає системний моніторинг медіапростору, оперативне формування офіційної позиції, визначення відповідальних осіб, координацію внутрішніх комунікацій, активне використання цифрових каналів та проведення післякризового аналізу. Обґрунтовано, що впровадження такої моделі сприятиме мінімізації репутаційних ризиків та підвищенню стійкості комунікаційної політики до інформаційних викликів.

Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості використання сформульованих рекомендацій у діяльності Івано-Франківської міської ради та інших органів місцевого самоврядування. Запропоновані напрями оптимізації можуть бути покладені в основу розроблення локальних нормативних документів, стратегій публічних комунікацій і внутрішніх регламентів інформаційної діяльності.

Отже, проведене дослідження підтверджує, що ефективна взаємодія органів публічної влади із засобами масової інформації є необхідною умовою підвищення якості публічного управління, зміцнення демократичних інститутів та формування довіри громадян до влади. Реалізація запропонованих у роботі заходів сприятиме формуванню системної, відкритої, цифрово інтегрованої та

антикризово стійкої комунікаційної політики, що відповідає сучасним вимогам розвитку місцевого самоврядування та інформаційного суспільства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР (зі змін. і доп.).
2. Про інформацію : Закон України від 2 жовтня 1992 р. № 2657-XII (зі змін. і доп.).
3. Про доступ до публічної інформації : Закон України від 13 січня 2011 р. № 2939-VI (зі змін. і доп.).
4. Про медіа : Закон України від 13 грудня 2022 р. № 2849-IX.
5. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21 травня 1997 р. № 280/97-ВР (зі змін. і доп.).
6. Оболенський О. Ю. Публічне управління та адміністрування : підручник. – Київ : Юрінком Інтер, 2018. – 540 с.
7. Нижник Н. Р., Машков О. А. Публічне управління: теорія, методологія, практика : монографія. – Київ : НАДУ, 2017. – 412 с.
8. Суший О. В. Публічні комунікації в системі державного управління : монографія. – Київ : НАДУ, 2019. – 356 с.
9. Ребкало В. А. Комунікаційна політика органів публічної влади : навч. посіб. – Київ : КНЕУ, 2020. – 289 с.
10. Гладченко А. М. Комунікації в публічному управлінні : навч. посіб. – Харків : Право, 2021. – 224 с.
11. Ковбасюк Ю. В., Ващенко К. О., Сурмін Ю. П. Державне управління : підручник. – Київ : НАДУ, 2019. – 704 с.
12. Семенченко А. І. Цифрові комунікації в публічному управлінні. – Київ : ДП «НВЦ “Пріоритети”», 2020. – 312 с.
13. Григоренко Ю. М. Комунікаційна відкритість органів місцевого самоврядування в умовах цифровізації // *Ефективність державного управління*. – 2021. – № 2. – С. 85–92.

14. Литвиненко О. В. Роль засобів масової інформації у формуванні довіри до органів публічної влади // *Держава та регіони*. Серія: Державне управління. – 2022. – № 1. – С. 66–72.
15. Мельник Л. М. Публічні комунікації як інструмент забезпечення відкритості влади // *Публічне управління та митне адміністрування*. – 2020. – № 4. – С. 98–104.
16. Плахотнік О. О. Інформаційна політика органів місцевого самоврядування: сучасні виклики // *Наукові перспективи*. – 2023. – № 6. – С. 112–119.
17. Івано-Франківська міська рада : офіційний вебсайт. – Режим доступу: <https://www.mvk.if.ua> (дата звернення: 15.12. 2025).
18. Платформа відкритих даних України : офіційний вебпортал. – Режим доступу: <https://data.gov.ua> (дата звернення: 15.12.2025).
19. Міністерство культури та інформаційної політики України : офіційний сайт. – Режим доступу: <https://mcip.gov.ua> (дата звернення: 15.12. 2025).
20. Про звернення громадян : Закон України від 2 жовтня 1996 р. № 393/96-ВР.
21. Про електронні документи та електронний документообіг : Закон України від 22 травня 2003 р. № 851-IV.
22. Про електронні довірчі послуги : Закон України від 5 жовтня 2017 р. № 2155-VIII.
23. Про захист персональних даних : Закон України від 1 червня 2010 р. № 2297-VI.
24. Про Кабінет Міністрів України : Закон України від 27 лютого 2014 р. № 794-VII.
25. Державна стратегія регіонального розвитку на 2021–2027 роки. – Київ : Кабінет Міністрів України, 2020.
26. Концепція розвитку електронного урядування в Україні. – Київ : КМУ, 2017.

27. OECD. Open Government: The Global Context and the Way Forward. – Paris : OECD Publishing, 2016.
28. OECD. Digital Government Review of Ukraine. – Paris : OECD Publishing, 2022.
29. World Bank. World Development Report 2021: Data for Better Lives. – Washington, 2021.
30. United Nations. E-Government Survey 2022. – New York : UN, 2022.
31. Бондаренко І. С. Цифрова трансформація органів місцевого самоврядування в Україні // Публічне управління та митне адміністрування. – 2022. – № 2. – С. 45–52.
32. Василенко Н. О. Інформаційна відкритість органів публічної влади в умовах воєнного стану // Державне управління: удосконалення та розвиток. – 2023. – № 5.
33. Григоренко Ю. М. Комунікаційна відкритість органів місцевого самоврядування в умовах цифровізації // Ефективність державного управління. – 2021. – № 2. – С. 85–92.
34. Діденко Н. Г. Публічні комунікації як інструмент формування довіри до влади // Вісник НАДУ. – 2020. – № 3. – С. 22–29.
35. Журавель Т. В. Антикризові комунікації в діяльності органів місцевого самоврядування // Актуальні проблеми державного управління. – 2022. – № 1. – С. 101–108.
36. Іваненко О. Ю. Використання соціальних мереж органами місцевої влади: сучасні тенденції // Державне управління та місцеве самоврядування. – 2021. – № 4. – С. 63–70.
37. Ковальчук І. В. Інформаційна політика органів публічної влади в умовах цифрового суспільства // Публічне управління. – 2023. – № 1. – С. 54–61.
38. Литвиненко О. В. Роль ЗМІ у формуванні довіри до органів публічної влади // Держава та регіони. – 2022. – № 1. – С. 66–72.

39. Мельник Л. М. Публічні комунікації як чинник забезпечення відкритості влади // Публічне управління та митне адміністрування. – 2020. – № 4. – С. 98–104.

40. Мороз О. С. Цифровізація публічного управління в Україні: виклики та перспективи // Державне управління: теорія та практика. – 2023. – № 2.

41. Назаренко А. П. Інструменти електронного урядування в діяльності місцевих рад // Інвестиції: практика та досвід. – 2022. – № 9. – С. 89–95.

42. Плахотнік О. О. Інформаційна політика органів місцевого самоврядування: сучасні виклики // Наукові перспективи. – 2023. – № 6. – С. 112–119.

43. Романенко Є. О. Стратегічні комунікації в системі публічного управління // Публічне управління. – 2021. – № 3. – С. 15–23.

44. Савченко О. М. Моніторинг медіапростору як інструмент управління репутаційними ризиками // Державне управління: удосконалення та розвиток. – 2022. – № 8.

45. Ткаченко В. І. Комунікаційна діяльність органів місцевого самоврядування в умовах війни // Публічне адміністрування та національна безпека. – 2024. – № 1.

46. Федоренко Л. П. Антикризові комунікації у публічному секторі: сучасний стан і перспективи // Вісник НАДУ. – 2023. – № 2.

47. Черненко О. Г. Інформаційна безпека в діяльності органів місцевої влади // Державне управління та місцеве самоврядування. – 2022. – № 3.

48. Шевченко Т. В. Управління комунікаційними процесами в органах публічної влади // Ефективність державного управління. – 2020. – № 4.